

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI GIURGIU
= BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII =

DECIZIA Nr.40/..... 2011

privind solutionarea contestatiei formulata de S.C. SRL,
din loc. , str. , nr. , judetul inregistrata la
Directia Generala a Finantelor Publice sub nr. /15.06.2011

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului a fost sesizat de Tribunalul prin adresa nr. / /2010 inregistrata la D.G.F.P. sub nr. /15.06.2011 asupra contestatiei formulata de S.C. SRL, din loc. , str. , nr. , judetul inregistrata la Tribunalul la data de 22.07.2010.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010 si are ca obiect suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul legal de depunere prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Petenta, prin adresa nr. /22.06.2011, a solicitat ca toate comunicările sa se faca la adresa: bd. nr. loc. , jud. .

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 205, art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este legal investit sa se pronunte asupra contestatiei formulata de S.C. SRL, din loc. , str. , nr. , judetul .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. S.C. SRL contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010 emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. - Activitatea de inspectie fiscala, precizand urmatoarele:

„Desi subscrisa am incheiat contractul de comodat in baza contractului de vanzare cumparare prin Incheierea nr. /24.12.2008, teren aflat in constructia showroom in baza Autorizatiei de construire nr. din 19.06.2008, materialele de constructie fiind folosite exclusiv in construirea acestui showroom,” organul de inspectie fiscala nu a luat in considerare aceasta tranzactie deoarece au considerat ca nu are un scop economic.

Petenta mentioneaza ca „sustinerile agentului fiscal, nu numai ca nu reflecta realitatea, insa se contrazice in mod evident, incalcand, fara putinta de tagada prevederile art.7 pct.14 Legea 50/1991 (in ceea ce priveste lipsa documentelor justificative), iar pe de alta parte inlaturand -fara nici un temei legal ori rational- sensul termenului *showroom* “.

Societatea sustine ca „operatiunea de construire a unui showroom nu poate fi incadrata ca o tranzactie care nu are un scop economic - cum a retinut organul fiscal”.

Totodata, societatea contestatoare sustine ca, potrivit art.7 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, „organul fiscal trebuia sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ”.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr. /22.06.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010, organele de inspectie fiscala au efectuat inspectie fiscala partiala in vederea solutionarii cu control anticipat a decontului cu suma negativa a TVA cu optiune de rambursare in suma de lei, inregistrat la A.F.P.M. sub nr. /25.11.2009.

Organele de inspectie fiscala au suspendat incepand cu data de 22.12.2009 inspectia fiscala partiala datorita solicitarii unui SCAC 2004 privind realitatea tranzactiilor desfasurate de societate cu operatori economici din state membre, respectiv Austria si Belgia.

Suspendarea inspectiei fiscale partiala a fost comunicata agentului economic cu adresa nr. /22.12.2009 si la AFPM cu adresa nr. /22.12.2009, inspectia fiscala a fost reluata in data de 03.06.2010.

Organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru suma de lei, reprezentand TVA aferenta combustibilului, pieselor auto si materialelor de constructii, deoarece au constatat urmatoarele deficiente:

- agentul economic nu detine Autorizatie de construire pe SC Transport Inter SRL;
- terenul pe care se construiește obiectivul de investitii nu este intabulat la OCPI pe SC Transport Inter SRL;
- SC SRL nu detine contract cu societatea care efectueaza construirea obiectului de investitii, si nici nu are incadrat personal specializat in lucrari de constructii;
- devizul de materiale prezentat nu cuprinde indici cantitativi si valorici pentru lucrarea efectuata pana la 31.10.2009;
- societatea nu a prezentat un document legal (factura fiscala) din care sa reiasa ca executantul ar fi prestat lucrari de constructii, pana la 31.10.2009;
- societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata pe baza unor bonuri fiscale pentru cumparari de carburanti si facturi pentru piese auto, desi nu detinea mijloace de transport auto.

III. Luand in considerare constatarile organelor fiscale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Perioada supusa controlului a fost 01.05.2005 - 31.10.2009.

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei

Directia Generala a Finantelor Publice Giurgiu prin Biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca societatea contestatoare are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de materiale de constructii (in situatia in care nu prezinta situatii de lucrari).

In fapt, societatea contestatoare s-a aprovizionat cu diverse materiale de constructie pe care le-a folosit la constructia obiectivului de investitii „showroom”, nefinalizat,

inregistrat in balanta de verificare la 31.10.2009 in contul 231,, Imobilizari in curs in suma de lei, situat pe terenul care i-a fost pus la dispozitie de catre urmare contractului de comodat nr. /29.12.2008 in baza caruia, terenul cu autorizatia de construire se pune la dispozitia S.C. SRL.

Organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata, aferenta achizitionarii materialelor de constructie, deoarece societatea nu detine autorizatie de construire, nu detine contract cu societatea care efectueaza constructia, nu are personal incadrat specializat in lucrari de constructii, iar devizul de materiale prezentat nu cuprinde indici cantitativi si valorici.

In drept, art.2 alin.(1) si art.6 alin.(1) si alin.(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, precizeaza:

„Art. 2 - (1) Contabilitatea, ca activitate specializata în masurarea, evaluarea, cunoasterea, gestiunea si controlul activelor, datoriilor si capitalurilor proprii, precum si a rezultatelor obtinute din activitatea persoanelor juridice si fizice prevazute la art. 1, trebuie sa asigure înregistrarea cronologica si sistematica [. . .].

[. . .]

Art.6. - (1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz.”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se retine ca orice operatiune economico-financiara efectuata se inregistreaza cronologic si sistematic si se consemneaza in momentul efectuarii ei in contabile in baza unui document care dovedeste calitatea de document justificativ.

La art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

„Art.145 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[. . . .]

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;”.

Din prevederile legale mentionate mai sus se retine ca legiuitorul conditioneaza dreptul de deducere de faptul ca achizitiile realizate sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

In ceea ce priveste exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, la art.146 alin.(1) lit.a) si alin.(2) din acelasi act normativ mentionat mai sus, se precizeaza:

Art. 146 - Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în

beneficiul sau sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5);

[...]

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligatiile, altele decât cele prevazute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.”

De asemenea, acelasi act normativ prevede la art.134¹ alin.(4) urmatoarele:

„(4) Pentru prestarile de servicii decontate pe baza de situatii de lucrari, cum sunt lucrarile de constructii-montaj, consultanta, cercetare, expertiza si alte servicii similare, faptul generator ia nastere la data la care aceste situatii sunt acceptate de beneficiar”.

In conformitate cu textele de lege se retine ca deducerea taxei pe valoarea adaugata este conditionata de destinatia bunurilor, serviciilor achizitionate, respectiv acestea trebuie sa fie destinate nevoilor firmei si utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile.

Din prevederile legale mentionate mai sus se retine ca legiuitorul conditioneaza dreptul de deducere de faptul ca bunurile sau serviciile sa fie utilizate in folosul operatiunilor taxabile, iar pentru lucrarile de constructii-montaj faptul generator intervine la data acceptarii situatiilor de lucrari.

La dosarul cauzei, societatea contestatoare depune, in copie, urmatoarele documente:

- Contract decomodat nr. /29.12.2008, unde partile contractante sunt dl. in calitate de comodant si S.C. SRL in calitate de comodatari, iar la obiectul contractului este stipulat:

2.1. Comodantul da spre folosinta comodarului teren in suprafata de mp, situat in mun.

2.2.Terenul prevazut la punctul 2.1 se da in folosinta comodarului de catre comodant [.....], teren aflat in constructia unui Showroom in baza autorizatiei de constructie nr. /19.06.2008.

[...]

4.1. Partile au convenit sa incheie prezentul contract de comodat se incheie pe o perioada de ani, cu posibilitatea de prelungire a acestuia.

4.2. Predarea bunurilor va avea loc la data de 29.12.2008 data la care incepe executarea contractului.”

- Contract de cesiune nr. /05.07.2010 prin care dl. transfera cu titlu gratuit catre S.C. SRL autorizatia de construire nr. /19.06.2008 in vederea ridicarii unui showroom si service auto pe terenul situat in mun. , unde la alin. 5 se stipuleaza:

„Incepand cu semnarea acestui contract, pierde orice calitate, materiala sau procesuala in legatura cu exercitarea drepturilor cedate, renuntand definitiv si irevocabil la acestea in favoarea S.C. S.R.L., intelegand sa nu mai aiba nici o pretentie, de nici o natura, asupra sau in legatura cu autorizatia de constructie.”

Iar la alin.8 al aceluiasi contract este stipulat:

„S.C. S.R.L. se obliga sa noteze prezenta conventie in cartea funciara nr. /N a localitatii ”;

- Contract de comodat nr. /05.07.2010 prin care dl. , da cu titlu de imprumut catre S.C. SRL, terenul arabil situat in intravilanul mun. , iar la alin.7 se precizeaza:

„Imprumutul se face pe o perioada de ani incepand de astazi cand terenul se pune la dispozitia societatii si pana la data de 05.07.2020, in vederea construirii unui showroom si service auto.”

- deviz materiale service auto, in care sunt inscrise, cantitativ, materiale de constructie.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca, organele de inspectie fiscala au verificat activitatea societatii pentru perioada 01.05.2005 - 31.10.2009, iar dreptul de folosinta a autorizatiei de construire, in vederea ridicarii unui showroom si service auto, i-a fost transmis societatii contestatoare, conform contractului de comodat nr.

/29.12.2008, si apoi cu contractul de cesiune nr. /05.07.2010, contract incheiat ulterior datei finalizarii inspectiei fiscale.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea verificata, nu a putut face dovada faptului ca materialele de constructie achizitionate, au fost utilizate la constructia showroom-ului, deoarece, pana la data de 31.10.2009, nu are incheiat contract cu societatea care efectueaza construirea obiectului de investitie, totodata, nu prezinta documente justificative aferente prestarii serviciilor, respectiv deviz de lucrari si nici nu are incadrat personal specializat in lucrari de constructii, prin urmare, nu au dat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta materialelor de constructie.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca suma de lei nu este deductibila deoarece agentul economic nu a prezentat documente justificative, respectiv deviz de lucrari.

In plus, prevederile legale de care se prevaleaza organele de inspectie fiscala , respectiv art.146 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, constituie o conditie imperativa si cumulativa in vederea neacordarii deducerii taxei pe valoarea adaugata.

Mai mult, prevederile O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, stipuleaza:

„Art.6. Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.

Art. 7 - Rolul activ

[. . . .]

(2) Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea în vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz”.

De asemenea, H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, la pct.102.1, stipuleaza:

„102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale”.

Art. 11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, precizeaza:

„Art. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Fata de cele prezentate, organele de inspectie fiscala au stabilit cu claritate situatia de fapt a contestatoarei, avand in vedere toate documentele din punct de vedere fiscal.

Mai mult, potrivit normelor legale, sus citate, organele de inspectie fiscala au depus toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si, in acest scop, si-au exercitat rolul activ, fiind indreptatite sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile si de limitele prevazute de lege.

Din interpretarea textelor de lege, citate mai sus, se retine ca legiuitorul a prevazut in mod expres ca autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

In vederea stabilirii starii de fapt, organele de inspectie fiscala, prin Nota explicativa, au solicitat lamuriri administratorului societatii privind investitia, la care acesta a raspuns ca nu detine autorizatie de constructie si avizele necesare, terenul pe care se construiește obiectivul nu este intabulat la OCPI , nu detine contract cu societate de constructii a obiectivului, acesta fiind construit in regie proprie, persoanele care au efectuat lucrarile sunt prietenii si familia si ca nu detine situatii de lucrari care sa cuprinda indici cantitativi si valorici.

Construirea in regie proprie a unor obiective de investitie se realizeaza pentru obiective care nu prezinta un grad complex de executie, iar valorile sunt reduse. Presupunand ca investitia pe care petenta sustine ca a facut-o cu familia, nu prezinta un grad complex de executie, investitia nu este finalizata, deci este o investitie in curs, totusi, societatea trebuia sa scada din gestiune, valoarea materialele folosite la investitia in curs. Scaderea din gestiune a materialelor de constructie se face in baza situatiilor de lucrari intocmite lunar care sa cuprinda cheltuielile directe si indirecte, situatii pe care contestatoarea nu le-a prezentat nici in timpul controlului si nici in sustinerea contestatiei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca organele de inspectie fiscala au diminuat taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de materiale de constructie, cu suma de lei, deoarece agentul economic nu justifica cu documente aceasta suma.

Agentul economic, prin contestatia formulata, mentioneaza ca „ sustinerile agentului fiscal nu numai ca nu reflecta realitatea, insa se contrazic evident, incalcanđ, fara putinta de tagada prevederile art.7 pct.14 Legea 50/1991, iar pe de alta parte inlaturand - fara nici un temei legal ori rational - sensul termenului *showroom*”, insa aceasta sustinere nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, deoarece articolul la care face referire contestatoarea precizeaza:

„(14) Valabilitatea autorizatiei se mentine în cazul schimbarii investitorului, înaintea finalizarii lucrarilor cu conditia respectarii prevederilor acesteia si a transcrierii actelor care confera dreptul de construire.”

Ori, organele de inspectie fiscala nu au facut nici o referire la faptul ca societatea nu poate sa construiasca in baza Autorizatiei nr. /19.06.2008 ci au precizat clar ca societatea nu justifica, pe baza de situatie de lucrari, folosirea materialelor de constructie.

Organele de solutionare a contestatiilor au analizat documentele aflate la dosarul cauzei si au constatat ca petenta nu a facut dovada ca materialele de constructie au fost

utilizate la investitie, deoarece nu a prezentat un contract de prestari de servicii, un deviz de lucrari sau, tinand cont de Nota explicativa data de administrator, precum ca lucrarile se efectueaza in regie proprie, nu a facut dovada ca are incadrat personal de specialitate. Printre materialele inscrise doar cantitativ, in devizul anexat la dosarul contestatiei este inscrisa o centrala termoficare, ori aceasta nu poate fi instalata decat de catre persoane autorizate, si nicidecum de familia contestatoarei, asa cum sustine administratorul societatii, de aici dovada ca nu a prezentat documentele justificative aferente prestarii de servicii cu care poate dovedi ca materialele au fost folosite la investitie. De asemenea, din devizul depus rezulta ca numai pentru investitia,, service auto” s-au folosit tone de ciment, betoane, agregate, tone de umplutura pamant la fundare, fara sa prezinte contracte cu societati care au transportat aceste materiale, au fost sapatii sute de metri cubi ceea ce necesita utilaje pentru care nu prezinta contracte de prestare servicii, ori toate acestea nu puteau fi executate de catre familie atata timp cat investitia nu apartine familiei ci S.C. S.R.L., care nu dovedeste ca are personal calificat sau ca familia este incadrata cu contract de munca si are calificare in domeniul constructiilor.

Avand in vedere cele retinute mai sus cu privire la documentele existente la dosarul cauzei, se mentin intemeiate constatările organelor de inspectie fiscala potrivit carora S.C.

S.R.L. nu indeplineste conditiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA in suma de lei, aferenta achizitiilor de materiale de constructii.

Tinand cont de cele retinute mai sus si de prevederile legale mentionate, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit, in mod legal, ca nedeductibila suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, prin urmare, pentru acest capat de cerere, contestatia se va respinge ca neintemeiata.

2. In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma de lei

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Giurgiu prin biroul solutionare contestatii se poate pronunta pe fondul cauzei, in conditiile in care acest capat de cerere nu este motivat.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010 organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina contestatoarei ca nedeductibila taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Prin contestatia formulata, societatea nu aduce nici un argument si nu motiveaza in nici un fel contestatia referitoare la aceasta suma.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in dispozitiile art.206 alin.(1) lit.c) si d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede:

„(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

[. . . .]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza.”

Coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala care stipuleaza:

„11.1 Contestatia poate fi respinsa ca:

[. . . .]

b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii.”

Se retine ca societatea, desi contesta suma totala de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, pentru suma de lei nu aduce argumente care sa fie justificate cu documente si motivate pe baza de dispozitii legale prin care sa combata constatările organului de inspectie fiscala si din care sa rezulte o alta situatie fata de cea constatata de organul de inspectie fiscala, motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru acest capat de cerere, organul de solutionare neputandu-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010, in conformitate cu prevederile pct.2.5 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala unde se precizeaza:

„Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.11 alin.(1), art.134¹ alin.(4), art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.a), alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.102.1 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art.6, art.7 alin.(2), art.206 alin.(1) lit.c) si d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, pct. 2.5 si 11.1 lit.b) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. SRL, din loc. , str. , nr. , judetul , impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.06.2010 pentru suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de S.C. SRL, din loc. , str. , nr. , judetul , impotriva Deciziei de

=9=

impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.
/22.06.2011 pentru suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 (sase) luni
de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV,